

**KONFEDERACJA
PRACODAWCÓW
POLSKICH**

Warszawa, 7 sierpnia 2008 r.

Informacja prasowa

CZY NOWA USTAWA ROZRUSZA PPP?

Obowiązująca od ponad 2 lat ustawa o partnerstwie publiczno – prywatnym nie spełniła swej funkcji: praktycznie uniemożliwiła wykorzystanie tej instytucji. Nowy projekt, przygotowywany przez Ministerstwo Gospodarki ma szansę naprawić tę sytuację.

PPP pozwala realizować inwestycje szybciej, taniej i lepiej jakościowo, niż gdyby wykonywał je sam podmiot publiczny. Podobnie jest z kosztami utrzymania. W ciągu ostatnich 15 lat w Wielkiej Brytanii w tej formule powstało ponad 800 obiektów: drogi, mosty, porty, szpitale, szkoły i stadiony sportowe. Z doświadczeń angielskich wynika, że jedynie 30% obiektów budowanych ze środków publicznych oddawanych jest w terminie. Tymczasem w przypadku partnerstwa publiczno – prywatnego, na czas gotowych jest aż 75% inwestycji. Podmioty prywatne, realizując zadania publiczne, wykorzystują swoje umiejętności i doświadczenie w zarządzaniu ludźmi. Potrafią one sprawniej i efektywniej ograniczać koszty i zarządzać środkami finansowymi.

Projekt ustawy o partnerstwie publiczno – prywatnym, przygotowywany przez Ministerstwo Gospodarki ma stworzyć takie ramy prawne, które umożliwią wreszcie taką współpracę. Konfederacja Pracodawców Polskich wskazuje, że może się to nie udać. PPP jest Polsce szczególnie potrzebne, zwłaszcza w obliczu nadchodzących Mistrzostw Euro 2012.

Określone w projekcie kryteria określające wynagrodzenie partnera prywatnego są nieprecyzyjne. Nie jest jasne, jak należy rozumieć „rzeczywiste wykorzystanie lub faktyczną dostępność przedmiotu partnerstwa publiczno – prywatnego”. „Rzeczywiste wykorzystanie” może być przecież ustalone dopiero po oddaniu obiektu do użytku. Ustalenie tego na etapie wstępnym, w momencie zawierania umowy, będzie więc wyjątkowo trudne.

Zwracamy także uwagę, że problematyczny w praktyce może okazać się zwrot majątku publicznego, przekazanego na podstawie umowy sprzedaży. Pozostaje on bowiem własnością innego podmiotu i użycie terminu „zwrot” wydaje się w takiej sytuacji nieuprawnione. Mogłoby do niego dojść jedynie poprzez przeniesienie własności, a więc na skutek złożenia stosownego oświadczenia woli. Wątpliwe jest, czy zaproponowany w projekcie zapis będzie wystarczającą podstawą do domagania się przez podmiot publiczny wydania orzeczenia sądowego zastępującego oświadczenie woli o przeniesieniu własności, w przypadku, gdyby podmiot prywatny odmówił „zwrotu” składnika majątkowego. Wbrew uzasadnieniu projektu, nie zawiera on obowiązku określenia w umowie o PPP szczegółowych warunków zwrotu wniesionego majątku.

Wskazujemy, że zaproponowana treść art. 9 ust. 1 jest zawiła z punktu widzenia konstrukcji prawnej. Po rozwiązaniu umowy, trudno jest bowiem mówić o wstąpieniu w prawa i obowiązki dotychczasowego partnera prywatnego. Takie działanie następuje na podstawie porozumienia (cesji i przejęcia długu) z aktualnymi stronami umowy – a nie po jej rozwiązaniu. Jeżeli wolą projektodawcy jest, by umowa wcześniej została rozwiązana, to należy sprecyzować, że należy zawrzeć nową, z nowym partnerem prywatnym. W tym kontekście nieprecyzyjny jest także zapis art. 9 ust. 3, dotyczący wstąpienia do partnerstwa nowego partnera prywatnego z chwilą uzyskania przez niego koncesji, zezwoleń itd.

W projekcie brakuje definicji wynagrodzenia za realizację przedsięwzięcia w formie PPP, przysługującego partnerowi prywatnemu. Dlatego też proponujemy w art. 2 dodać punkt 6 w brzmieniu: „6) wynagrodzenie partnera prywatnego – prawo partnera prywatnego do pobierania pożytków lub

uzyskiwania innych korzyści z przedsięwzięcia lub zapłaty sumy pieniężnej przez podmiot publiczny.” Jest to dosłowne powtórzenie definicji wynagrodzenia zawartej w art. 4 pkt. 7 obowiązującej ustawy o PPP.

Współpraca podmiotów publicznych z prywatnymi może przynieść korzyści obydwu stronom. Wskazujemy, że potrzebna jest także aktywność rządu, który powinien inspirować projekty pilotażowe. W propagowanie instytucji partnerstwa publiczno – prywatnego powinny włączyć się także instytucje pozarządowe.

* * *

Konfederacja Pracodawców Polskich jest największą i najstarszą organizacją pracodawców w Polsce. Powstała w listopadzie 1989 roku. Reprezentuje ponad 6000 firm, zatrudniających przeszło 2 mln pracowników. 82 proc. z nich to firmy prywatne. Konfederacja jest uznanym partnerem społecznym w Polsce i w Europie. Prezydentem KPP jest Andrzej Malinowski, który jest także I wiceprezydentem Europejskiej Organizacji Pracodawców Przedsiębiorstw Publicznych CEEP.

W razie dodatkowych pytań prosimy o kontakt z Izabelą Dembną, dyrektorem Centrum Informacyjnego Konfederacji, tel. 508 019 052, centrum.informacyjne@kpp.org.pl